

Arrest

nr. 77 731 van 22 maart 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 13 januari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 december 2011 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VERVENNE, die *loco* advocaat B. DE SCHUTTER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 september 2009 dient verzoeker een asielaanvraag in. Op 4 augustus 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient verzoeker beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 53 809 op 23 december 2010 de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen.

Op 14 december 2011 dient verzoeker opnieuw een asielaanvraag in.

Op 14 december 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde datum. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de genaamde B. A.

geboren te B, op (in) 28.11.1975

van nationaliteit: Servië

die een asielaanvraag heeft ingediend op 14.12.2011 (2)

Overwegende dat betrokkene op 08.09.2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 05.08.2010 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing ‘weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming’ kreeg. Overwegende dat op 29.12.2010 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 29.12.2010 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst.

Overwegende dat betrokkene een document van de ‘Organisatie Oorlogsveteranen van UCK’ voorlegt dd. 01.08.2011 waarin staat dat betrokkene niet zou kunnen terugkeren naar Servië omdat zijn leven daar in gevaar zou zijn. Overwegende dat betrokkene een rapport dd. 12.07.2011 opgemaakt door de ‘Organisatie Oorlogsveteranen van UCPMB’ voorlegt waarin staat dat betrokkene opgepakt zou worden bij zijn terugkeer naar Servië omdat hij ex-lid zou zijn van UCPMB. Overwegende dat bovenstaande documenten een gesolliciteerd karakter hebben. Overwegende dat betrokkene een rapport dd. 12.07.2011 voorlegt in verband met de vervolging van ex-UCPMB-leden. Overwegende dat de RVV (dd. 23.09.2010, p. 12) stelde dat: “Waar verzoeker poneert dat de amnestieregeling niet gerespecteerd wordt, merkt de Raad op dat dit niet overeenstemt met de informatie afkomstig van Cedoca, een onafhankelijke en officiële Belgische documentatie- en onderzoeksdienst die vervat zit in het administratief dossier. Hieruit blijkt dat voornoemde amnestiewet sedert hij van kracht werd correct werd toegepast en daadwerkelijk ten uitvoer werd gebracht. Ook blijkt uit deze informatie dat geen enkele strijder ooit werd veroordeeld, enkel en alleen wegens zijn deelname aan het UCPMB. Dat er na de invoering van de amnestiewet toch nog ex-UCPMB-ers opgepakt werden, is geenszins in tegenspraak met de bevinding dat de amnestiewet toch correct werd/wordt geïmplementeerd. De amnestiewet heeft immers slechts betrekking op bepaalde wetsartikelen en sluit op zich niet uit dat personen alsnog kunnen vervolgd worden wegens het plegen van misdrijven die niet onder de amnestieregeling ressorteren.”. Overwegende dat betrokkene met de drie bovenstaande documenten verder bouwt op zijn initiële motieven uit zijn asielrelaas. Overwegende dat betrokkene een enveloppe voorlegt. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene vier internetartikels voorlegt in verband met arrestaties en mishandelingen van UCPNM-leden (enkelens daarvan zouden zijn vrienden zijn). Overwegende dat deze vier documenten van algemene aard zijn en dus niet het persoonlijke karakter van de betrokkene zijn problematiek kunnen aantonen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij gearresteerd, opgesloten en mishandeld zal worden als hij terugkeert naar Servië aangezien hij beschuldigd zou worden van wapensmokkel tussen Kosovo en Servië. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn leven in gevaar zou zijn in Servië. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij via telefonisch contact met zijn familie vernomen heeft dat er een gezin geslagen zou zijn geweest door de politie en dat zijn vrienden veroordeeld zouden geweest zijn. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene geen financiële problemen zou gehad hebben in Servië. Overwegende dat deze informatie geen ander licht werpt op zijn eerder aangebrachte asielmotieven. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en machtsoverschrijding.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"De documenten die verzoeker bijbrengt bij zijn laatste asielaanvraag zijn van aard om de bevindingen van het CGVS en Uw Raad te weerleggen, in die zin dat het bijgebrachte mensenrechtenrapport tot andere bevindingen komt omtrent de situatie in Presheve dan de informatie die het CGVS bij verzoekers eerste asielaanvraag aan het administratief dossier toevoegde.

Het mensenrechtenrapport spreekt, zoals hierboven geciteerd, van schendingen van de amnestiewet, maar ook van bedreigingen van de Albanese bevolking in het zuiden van Servië, gedwongen getuigenissen en buitensporig geweld ten aanzien van burgers.

Het feit dat een groep voormalige Albanese strijders werd opgepakt lijkt aan te tonen dat de amnestiewet niet of niet volledig wordt toegepast, zodat verzoeker, van wie de attesten van UCK en UCPMB aantonen dat hij effectief een Albanese verzetsstrijder was in de Kosovaarse onafhankelijkheidsoorlog, effectief een risico zou kunnen lopen in geval van terugkeer naar Servië.

Het risico voor verzoeker en zijn familie lijkt niet uitgesloten, zelfs indien verzoeker niet zelf zou worden opgepakt. Het mensenrechtenrapport vermeldt immers ook dat etnische Albanezen onder druk worden gezet om getuigenissen af te leggen, bedreigd worden en gewelddadig worden aangepakt.

Met andere woorden, indien de informatie die in het mensenrechtenrapport geloofwaardig is, is de kans reëel dat verzoeker en zijn familie bij terugkeer aan terreur van de Servische autoriteiten zullen worden onderworpen.

De authenticiteit van het mensenrechtenrapport wordt niet in vraag gesteld door de bestreden beslissing. Er wordt alleen gesteld dat het een document van algemene aard is en dus niet op verzoekers situatie van toepassing is.

Daarbij wordt uit het oog verloren dat de inhoud van dit rapport, in combinatie met de zekerheid dat verzoeker lid was van de UCK en de UCPMB (hetgeen op zich overigens niet werd betwist door het CGVS en Uw Raad in het kader van zijn eerste asielaanvraag), maakt dat verzoeker wel degelijk gevisieerd zou kunnen worden bij een terugkeer naar Servië.

Het mensenrechtenrapport is dan ook wel degelijk een nieuw element in de zin van het artikel 51/8 van de wet van 15.12.1980, dat van aard is om aan te tonen dat er ernstige aanwijzingen zijn voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15.12.1980, of van willekeurig geweld (als etnisch Albanees in Zuid-Servië) in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980. Het is weliswaar niet duidelijk in welke mate dit mensenrechtenrapport betrouwbaar is. Dit is echter een onderzoek ten gronde dat aan het CGVS toekomt.

"Deze bepaling (artikel 51/8 van de wet van 15.12.1980) kent aan de minister of aan diens gemachtigde een beoordelingsbevoegdheid toe die zich ertoe beperkt te onderzoeken of de aangebrachte gegevens nieuw zijn"

(arrest Raad van State van 11 juli 2000, nr. 88.780, APM 2000)

De bestreden beslissing betwist echter niet dat de bijgebrachte elementen in het kader van verzoekers laatste asielaanvraag nieuw zijn, doch betwist de relevantie en pertinentie ervan op verzoekers persoonlijke situatie. Dit onderzoek komt echter niet aan haar toe. Daardoor schendt tegenpartij in de bestreden beslissing haar macht.

"Het onderzoek van de pertinentie van een nieuw gegeven houdt een onderzoek in naar de grond van de zaak en veronderstelt de ontvankelijkheidsverklaring van de nieuwe asielaanvraag. De verwerende partij kan in het stadium van de inoverwegingname slechts die nieuwe gegevens verwerpen die manifest irrelevant zijn in het kader van een asielaanvraag. "

(arrest Raad van State 27 november 2002, nr. 113.002, T. Vreemd. 2003, 126)

Het middel is ernstig."

2.2 Artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking

hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Hieruit volgt dat de bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt is tot het nagaan of er nieuwe gegevens aanwezig zijn in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en hij geenszins bevoegd is om te oordelen aangaande de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst er op dat de nieuwe gegevens betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr.143.020, RvS 13 april 2005, nr.143.021).

Verzoeker betoogt dat het door hem bijgebrachte mensenrechtenrapport tot andere bevindingen komt omtrent de situatie in Presheve dan de informatie die het Commissariaat-generaal van de Vluchtelingen en de Staatlozen aan het administratief dossier toevoegde.

Verzoeker weerlegt de vaststellingen in de bestreden beslissing niet, namelijk dat hij bij zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe gegevens heeft aangevoerd die betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin hij die gegevens had kunnen aanbrengen en die aantonen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, met de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Presheve zonder deze te betrekken op zijn persoonlijke situatie.

Waar verzoeker herhaalt dat de amnestiewet niet of niet volledig lijkt te worden toegepast doordat een groep voormalige Albanese strijders werd opgepakt, blijkt uit de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met betrekking tot de eerste asielaanvraag, het volgende *“Dat er na de invoering van de amnestiewet toch nog ex- UÇPMB-ers opgepakt werden, is geenszins in tegenspraak met de bevinding dat de amnestiewet toch correct werd/wordt geïmplementeerd. De amnestiewet heeft immers slechts betrekking op bepaalde wetsartikelen en sluit op zich niet uit dat personen alsnog kunnen vervolgd worden wegens het plegen van misdrijven die niet onder de amnestieregeling ressorteren.”*

Het is bijgevolg niet kennelijk onredelijk dat verweerder in de bestreden beslissing motiveert: *“Dat er na de invoering van de amnestiewet toch nog ex-UÇPMB-ers opgepakt werden, is geenszins in tegenspraak met de bevinding dat de amnestiewet toch correct werd/wordt geïmplementeerd. De amnestiewet heeft immers slechts betrekking op bepaalde wetsartikelen en sluit op zich niet uit dat personen alsnog kunnen vervolgd worden wegens het plegen van misdrijven die niet onder de amnestieregeling ressorteren.”* Overwegende dat betrokkene met de drie bovenstaande documenten verder bouwt op zijn initiële motieven uit zijn asielrelaas en vaststelt: *“Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. (...) Overwegende dat deze informatie geen ander licht werpt op zijn eerder aangebrachte asielmotieven.”* Verzoeker kan verweerder bezwaarlijk verwijten dat hij vaststelt dat het mensenrechtenrapport van algemene aard is en niet op verzoekers situatie van toepassing is. Verzoeker betwist overigens niet dat de stukken die hij bij zijn tweede asielaanvraag heeft ingediend betrekking hebben op de asielmotieven die hij reeds bij zijn eerste asielaanvraag heeft aangebracht en bijgevolg werden beoordeeld door de asielinstanties. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de

aangevoerde elementen 'nieuwe gegevens' uitmaken in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Het argument dat verzoeker omwille van zijn lidmaatschap van de UCK en de UCPMB, hetgeen volgens hem niet werd betwist door de asielinstanties, *“wel degelijk gevisieerd zou kunnen worden bij en terugkeer naar Servië”* doet geen afbreuk aan bovenvermeld motief, met name dat verzoeker *“verder bouwt op zijn initiële motieven uit zijn asielrelaas”* en dat deze asielmotieven reeds werden beoordeeld door de asielinstanties. Verweerder motiveert op redelijke wijze: *“Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij gearresteerd, opgesloten en mishandeld zal worden als hij terugkeert naar Servië aangezien hij beschuldigd zou worden van wapensmokkel tussen Kosovo en Servië. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn leven in gevaar zou zijn in Servië. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op zijn initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV.”*

In tegenstelling tot verzoekers bewering in het verzoekschrift wordt niet de relevantie en pertinentie van het mensenrechtenrapport beoordeeld door verweerder doch verweerder stelt vast dat verzoeker zijn asielmotieven herhaalt en dat de verwijzing naar het mensenrechtenrapport enkel een 'verder bouwen op zijn initiële motieven uit zijn asielrelaas' betreft en niet nieuw zijn in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet heeft aangebracht, zodat verweerder zich kon beperken tot het nemen van een beslissing tot niet inoverwegingname van een asielaanvraag.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN